

i § 6 er der dernæst stillet nogle Ændringsforslag, som fuldstændiggøre Paragraffen paa visse Punkter, hvor den fra et teknisk Synspunkt maatte siges at have nogle Mangler, saaledes som den forelaa. Vi have endelig foreslaaet en ny Paragraf, der skal muliggøre, at Værker, som det store kongelige Bibliotek ikke finder Anledning til at beholde, kunne afgives til Landsbiblioteket i Reykjavik. Det maa erindres, at det kongelige Bibliotek modtager to Frieksemplarer, og at det ene af disse tidligere var forudsat at skulle afgives til Biblioteket i Aarhus. Hvis dette Forslag bliver til Lov, vil dette Bibliotek imidlertid blive selvstændigt forsynet med et Frieksemplar, medens det kongelige Bibliotek beholder sine to Eksemplarer. I Reglen eller i mange Tilfælde vil det kongelige Bibliotek vistnok blive nødt til eller betragte sig som opfordret til at beholde begge Eksemplarer, men det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og viser sig paa forskellig anden Maade, at det ikke gælder ganske uden Undtagelse. Hvor der nu foreligger saadanne Undtagelser, og disse ikke ere ganske betydningsløse, forekommer det os at være en meget passende Anvendelse af saadanne overflødige Eksemplarer, at de sendes til det Bibliotek, som paa Island er det betydeligste, Landsbiblioteket i Reykjavik. Det er en Opmærksomhed mod vore deryørende Landsmænd, som vi have fundet naturlig i saadanne Tilfælde, men det kan ikke ske, uden at Ministeren faar en Bemyndigelse til at skænke eventuelle Eksemplarer til det nævnte Bibliotek. Det er paa at give denne Bemyndigelse, at den ny Paragraf er beregnet. Da denne imidlertid falder noget uden for Lovforslagets Ramme, saaledes som Titelen til Lovforslaget angiver denne, have vi søgt at afhjælpe Ukorrektheden ved at foreslaa en forandret Affattelse af Titlen. Jeg har endnu kun at bemærke, at det har været under Omtale i Udvalget, om der ikke burde optages en lignende Bestemmelse om Afgivelse af danske Kobberstik og Raderinger til den kgl. Kobberstiksamling fra det store kgl. Bibliotek, for at der i den kgl. Kobberstiksamling kunde være en fuldstændig Samling af de nævnte Kunstværker, der var lettere tilgængelig for det kunstinteresserede Publikum end Eksemplarerne paa det kgl. Bibliotek naturligt ere. Vi have imidlertid ikke villet stille noget Ændringsforslag i saa Henseende, men anbefale kun vor Tanke til Ministerens nærmere Overvejelse. Med

disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, idet jeg haaber, at denne ikke vil lægge Forslaget nogen Hindring i Vejen. Jeg for min Person betragter det som et overordentlig vigtigt Lovforslag, som det vil være meget ønskeligt at føre igennem i denne Samling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): I Anledning af de stillede Ændringsforslag skal jeg udtale, at jeg i det hele og store er veltilfreds med Udvalgets Arbejde. Med Hensyn til et enkelt af dem, den ny § 8, vil jeg endog over for Udvalget udtrykke min Glæde over, at det har stillet det. Det er mig en Glæde at modtage en saadan Bemyndigelse, som den der nævnte, hvorved vi faa Lejlighed til at vise vort Lands Følelser over for Island og til at gøre dem delagtige i vore Bogskatte. Jeg tror, det er en meget heldig Paragraf, som jeg meget takker for. Med Hensyn til de øvrige Ændringer lægger jeg ganske vist ikke nær den Vægt paa dem som paa den ny Paragraf, og en enkelt, nemlig Ændringen til § 4, har jeg endog haft mine Betænkeligheder ved, idet jeg befrygter, at dens Indførelse i Forslaget let kan føre til, eller om ikke let, saa dog overhovedet kan føre til, at Bogtrykkerens Ansvar noget forflygtiges. Men under Hensyn til de Udtalelser, der findes i Betænkningen, og som tilkendegive Udvalgets hele Standpunkt over for Ændringen, og under Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser her tror jeg dog nok, at jeg kan tage mod Ændringen. Jeg kan det saa meget mere, som jeg vil bestræbe mig for, at Loven i Praksis anvendes saaledes, at ingen kan tage fejl af, at det er Bogtrykkeren, der har det fulde Ansvar, at det er ham, man har at henvende sig til, og saaledes, at den Bestemmelse, der her tilføjes, hvad der jo ogsaa er tilsigtet fra Udvalgets Side, kun bruges i Undtagelsestilfælde. Jeg er ikke sikker paa, at Bestemmelsen ikke i Praksis vil have sine Vanskeligheder, idet det vil blive svært at føre Bevis over for vedkommende Forlægger for, at han har faaet hele Oplaget; men muligvis kan det dog i enkelte Tilfælde være heldigt at have en Bestemmelse, som den her omtalte, og da jeg tilmed ikke tror, at den kan gøre væsentlig Skade, vil jeg tage imod den. Med Hensyn til Henstillingen i Betænkningen om, at Kobberstiksamlingen erholder Adgang til at faa nogle